

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ ไทยรัฐ

ฉบับวันจันทร์ที่ 11 มีนาคม พ.ศ.2562

ภัยธรรมชาติซ้ำเติมชีวิตเกษตรกรไทย มุมมอง "สมาร์ทฟาร์มเมอร์" คนรุ่นใหม่แก้ภัยแล้ง

“ภัยธรรมชาติกับเกษตรกรไทย” ถือเป็นภาระต่อผู้ที่ยาวนาน และดูเหมือนจะไม่มีวันจบสิ้น ปีไหนเกษตรกรไม่กลัว “ภัยแล้ง” ก็ต้องกังวลกับ “น้ำท่วม” ซ้ำซากสลับกันไปเช่นนี้ นอกเหนือจากสร้างความเสียหายและสูญเสียรายได้ให้กับภาคการเกษตรมหาศาลในแต่ละปีแล้ว ยังสร้างความเสียหายร้ายแรงต่อมูลค่าเศรษฐกิจไทยโดยรวม

ปีนี้แม้เพิ่งเข้าสู่หน้าร้อน แต่หลายหน่วยงานได้พยากรณ์ในทิศทางเดียวกันว่า จะเป็นอีกปีที่ประเทศไทยเผชิญหน้ากับภัยแล้ง ฤดูร้อนปีนี้จะเร็วกว่าทุกปี อุณหภูมิร้อนขึ้นกว่าปี 2561 ซึ่งจะกระทบต่อปริมาณน้ำฝนและน้ำในเขื่อน ขณะที่แทบทุกปีเช่นกันที่ “ทีมเศรษฐกิจ” จะรอความหวังการแก้ไขปัญหาภัยแล้งจากหน่วยงานรัฐ นำเสนอแนวทางแก้ปัญหาจากภาครัฐ และนักวิชาการมาหลายสิบครั้ง แต่ยังไม่คืบหน้า จึงขอเปลี่ยนมุมมองมาสัมภาษณ์ “สมาร์ท ฟาร์มเมอร์” (Smart Farmer) ที่ประสบความสำเร็จ “เกษตรกรรุ่นใหม่” ที่ลงไปปฏิบัติจริง ซึ่งน่าจะได้รับความคิดเห็นที่น่าสนใจ และเป็นรูปธรรมที่ชัดเจนขึ้น

“ชุดสระสำรอง” ช่วยเหลือตัวเอง

สำหรับภัยแล้งในปีนี้ ศูนย์วิจัยกสิกรรมไทยระบุว่า จากข้อมูลวันที่ 4 มี.ค. ปริมาณน้ำใช้การได้ในเขื่อนทั่วประเทศลดลง 13.5% จากปีก่อน โดยเฉพาะภาคกลางและอีสาน ที่อาจเข้าสู่วิกฤติมากขึ้นในเดือน เม.ย.

“ข้าวและอ้อย” จะเป็นพืชที่ถูกกระทบมากที่สุด และผลจากภัยแล้งในปีที่มารวดเร็วและยาวนานขึ้น อาจไม่ทำให้ราคาเพิ่มขึ้นมาก แต่จะมีผลต่อผลผลิตที่ลดลง โดยประเมินความเสียหายเบื้องต้นที่ 15,300 ล้านบาท หรือ 0.1% ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) แต่หากภัยแล้งขยายวงออกไปกระทบพืชไร่ และพืชสวน รวมทั้งปศุสัตว์ มูลค่าความเสียหายก็จะเพิ่มขึ้นด้วยเช่นกัน

ขณะที่สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติ (สทนช.) ประเมินเบื้องต้น จะมีพื้นที่เสี่ยงขาดแคลนน้ำเพื่อการเกษตรนอกเขตชลประทาน 11 จังหวัด 26 อำเภอ 71 ตำบล พื้นที่ 151,552 ไร่ ในจังหวัดสุโขทัย อุตรดิตถ์ กำแพงเพชร นครสวรรค์ อุทัยธานี หนองบัวลำภู ขอนแก่น ชัยภูมิ มหาสารคาม ศรีสะเกษ สุพรรณบุรี และมีพื้นที่เสี่ยงขาดน้ำประปา 17 จังหวัด ส่วนความคิดเห็นของเกษตรกรรุ่นใหม่เป็นอย่างไร “น.ส.ศิริพร เอี่ยววงศ์เจริญ” สาวแกร่งจากวิทยาลัยช่างศิลป์ สาขาออกแบบและตกแต่งภายใน ที่หนีชีวิตเมืองหลวงกลับไปปลูกข้าวอินทรีย์ปลอดสารพิษ ที่ จ.พิจิตร บนพื้นที่ 20 ไร่ จนประสบความสำเร็จ ส่งออก

ข้าวไปยังต่างประเทศ ภายใต้ชื่อ “บุญมาออร์แกนิก” เป็น Smart Farmer รายแรกของเราที่จะมาบอกเล่าประสบการณ์การทำเกษตรสมัยใหม่ และให้ความเห็นเรื่องการบริหารจัดการของประเทศ

“ส่วนตัวมองว่าการบริหารจัดการน้ำของภาครัฐในภาคอีสานดีขึ้นมาก มีอ่างเก็บน้ำมากขึ้นกว่าแต่ก่อน ในขณะที่ภาคเหนือและภาคกลางยังมีอ่างเก็บน้ำน้อย เมื่อเปรียบเทียบกัน”

ยกตัวอย่าง ในจังหวัดพิจิตรจะแบ่งเป็น 2 ฝั่ง คือทางฝั่งแม่น้ำยม ซึ่งมักจะมีน้ำท่วมเป็นประจำ ในขณะที่ในฝั่งอำเภอสามโก้ จะมีปัญหาเรื่องภัยแล้ง เนื่องจากการบริหารจัดการน้ำไม่ดี และแก้มลิงระบายน้ำให้เกษตรกรใช้ได้ไม่เพียงพอกับความต้องการใช้น้ำของคนในพื้นที่

“เราเจอปัญหาเรื่องน้ำมากสุดในปี 2558 ซึ่งขณะนั้นมีการสร้างประตูระบายน้ำไว้เยอะ ดังนั้นใครอยู่ต้นน้ำก็จะกักน้ำไว้ในพื้นที่ของตนเองโดยขุดหน้าประตูระบายน้ำของรัฐให้ลึกขึ้น เพื่อเก็บน้ำไว้ใช้ในหน้าแล้ง ทำให้ชาวนาที่ปลูกข้าวปลายคลอง ข้าวแห้งตายเสียหายจำนวนมาก”

ดังนั้นสิ่งที่ต้องการให้รัฐแก้ไขคือ ต้องการให้จัดการน้ำให้ดีกว่านี้ ขุดทางระบายน้ำให้ลึกกว่าเดิม ขยายสระให้มากขึ้น เพื่อรองรับความต้องการน้ำของคนในพื้นที่ รวมทั้งการสร้างทางสัญจรให้ดีขึ้นกว่าเดิม เนื่องจากเกษตรกรบางคนทำการเกษตรในพื้นที่ป่า ซึ่งเดินทางลำบาก

นอกจากนี้ อยากให้สร้างอ่างเก็บน้ำ และแก้มลิงดักน้ำ ฝั่งอำเภอสามโก้ เพื่อป้องกันน้ำไหลหลาก เพราะส่วนมากน้ำจะไหลผ่านมาจากภูเขา หากสามารถกักเก็บน้ำเหล่านี้ได้ทั้งหมด จะทำให้มีน้ำไว้ใช้ในพื้นที่ตลอดทั้งปี หมดปัญหาเรื่องภัยแล้ง

“ส่วนเกษตรกรในการรับมือกับภัยแล้ง อยากให้ขุดสระสำรองน้ำในพื้นที่ไร่ นา กักเก็บน้ำไว้ในฤดูทำนาปรังในเดือน พ.ค.หรือกรณีฝนทิ้งช่วงในเดือน มิ.ย. ซึ่งเมื่อถึงตอนนั้นจะได้มีน้ำไว้ใช้ทำเกษตร เพราะบ่อบาดาลที่กรมพัฒนาที่ดินขุดให้ ต้องยอมรับว่าลึกไม่พอสำหรับเพาะปลูกข้าว และน้ำที่กักเก็บได้เพียงพอสำหรับปลูกผัก และผลไม้เท่านั้น”

เกาะติดแอปฯพยากรณ์อากาศ

สำหรับ “สมาร์ท ฟาร์มเมอร์” รายที่สองของเรา เป็นสองสาวพี่น้องจากเชียงราย “ดร.ขวัญชนก เหล่าสุนทร และ ดร.เชษฐกานต์ เหล่าสุนทร” ยัง สมาร์ท ฟาร์มเมอร์ (Young Smart Farmer) หรือเกษตรกรรุ่นใหม่ ที่ผ่านปัญหา “ศึกชิงน้ำ” มาแล้วนับครั้งไม่ถ้วน

ดร.ขวัญชนก ได้แบ่งปันประสบการณ์การเป็น “Smart Farmer” และมุมมองการบริหารจัดการน้ำให้ฟังว่า หลังจบการศึกษาจากคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง และเริ่มต้นทำงานในเมืองหลวงได้ไม่นาน รู้สึกเบื่อ ประจวบเหมาะกับผู้คุณลุง ซึ่งทำนาอยู่แล้วที่จังหวัดเชียงราย ได้ยกทีนาให้ จึงตัดสินใจร่วมกับน้องสาว ที่จบคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเดียวกัน เข้าสู่วิถีการเกษตร

โดยได้ลงมือปลูกข้าว บนพื้นที่มากกว่า 50 ไร่ และพัฒนาพื้นที่นาให้กลายเป็น “แมคนีนาฟาร์ม” ซึ่งได้รับมาตรฐานการรับรองข้าวมะลิอินทรีย์เพื่อส่งออก และได้นำสมุนไพรที่ปลูกในท้องนา มาแปรรูปเป็นของใช้ สร้างรายได้ให้ชุมชนเป็นกอบเป็นกำ

“ส่วนเรื่องปัญหาน้ำ ทั้งน้ำท่วม และน้ำแล้งนั้น ก่อนหน้านี้ที่เชียงรายแทบไม่เคยเกิดปัญหาน้ำท่วมเลย แต่เมื่อรัฐบาลได้ขยายคลอง เพื่อให้น้ำไหลผ่านได้มากขึ้น กลับทำให้เส้นทางที่น้ำไหลผ่านเกิดน้ำท่วม ขณะที่พื้นที่ที่ไม่ได้อยู่ใกล้แหล่งชลประทาน จะประสบปัญหาน้ำแล้ง เกษตรกรต้องรอคอยน้ำฝนเป็นหลัก”

นอกจากนี้ อีกสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดน้ำแล้ง มาจากคนที่อยู่ต้นน้ำมักจะกักเก็บน้ำไว้ใช้เอง ไม่มีการแบ่งปัน โดยนำสิ่งกีดขวางกั้นทางน้ำไว้ ซึ่งส่งผลกระทบต่อคนที่ทำนาทำการเกษตร

“ในทุกปี ปัญหาเหล่านี้จะลุกลาม และรุนแรงมากขึ้น จนเกิดเป็น “ศึกแย่งชิงน้ำ” เมื่อถึงฤดูการเพาะปลูกข้าว ซึ่งทุกไร่จะต้องใช้น้ำปริมาณมาก จะเกิดปัญหาหลักลอบสูบน้ำในพื้นที่ของผู้อื่นตามมา ดังนั้นสิ่งที่ต้องการให้ภาครัฐแก้ปัญหา คือ “การสร้างจิตสำนึก” ของคนในชุมชนให้รู้จักเคารพสิทธิของคนอื่น ร่วมกันแบ่งปันทรัพยากร และตระหนักถึงการใช้น้ำให้เกิดประโยชน์สูงสุด”

ขณะที่คำแนะนำเกษตรกร สิ่งที่ต้องทำเพื่อรับมือปัญหาน้ำแล้ง คือ การเจาะบ่อบาดาลกักเก็บน้ำ การนำแผงพลังงานแสงอาทิตย์ หรือโซลาร์เซลล์มาใช้กับระบบการให้น้ำพืช และการใช้กังหันลมผันน้ำแทนการสูบน้ำแบบเดิม เพราะถ้าใช้เครื่องสูบน้ำ นอกจากจะใช้เงินมากแล้ว การใช้น้ำมันดีเซลขับเคลื่อนเครื่องสูบน้ำ ยังก่อให้เกิดมลภาวะทางอากาศ นอกจากนี้ ควรใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ให้เป็นประโยชน์ เช่น ตรวจสอบพยากรณ์อากาศ จะได้วางแผนบริหารจัดการน้ำของตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ

นอกจากนั้น ในช่วงที่น้ำน้อย ปลูกข้าวนาปรังไม่ได้ ก็ปรับไปปลูกสมุนไพรที่นำมาใช้แปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ชุมชน หรือพืชอื่นที่ใช้น้ำน้อยกว่าทดแทน

“ทุกวันนี้ดูแอปพลิเคชันพยากรณ์อากาศตลอดเวลา จนจะกลายเป็นแม่หมอมแล้วค่ะ แต่ก็ต้องดูเพื่อวางแผนในการเพาะปลูก ส่วนปัญหาภัยแล้งประสบมาทุกปี และเป็นสิ่งที่เราต้องรับมือเป็นประจำอยู่แล้ว จึงไม่ค่อยมีปัญหาอะไรมาก เพราะเตรียมขุดบ่อบาดาล และเครื่องสูบน้ำไว้เรียบร้อยแล้ว”

แนะรัฐเดิมองค์ความรู้ให้เกษตรกร

เกษตรกรรุ่นใหม่รายสุดท้าย “น.ส.พิมพ์รัตน์ เรืองประชา” เจ้าของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร “ไร่พิมพ์รัตน์” ที่สร้างความน่าตื่นตาตื่นใจด้วยการบุกเบิกการปลูกพืชเมืองหนาว อย่างสตรอว์เบอร์รี และหม่อนไหม ในพื้นที่เขตร้อน จังหวัดสุพรรณบุรีบ้านเกิดบนพื้นที่กว่า 36 ไร่ หลังสำเร็จการศึกษาจาก

มหาวิทยาลัยสยาม สาขาบริหารธุรกิจการบัญชี

น.ส.พิมพ์รัตน์ได้เล่าถึงมุมมองการบริหารจัดการน้ำของประเทศไว้อย่างน่าสนใจว่า “การบริหารจัดการน้ำในประเทศไทยยังแก้ปัญหาได้ไม่ดีเท่าที่ควร ปัญหาน้ำท่วมและภัยแล้งยังเกิดขึ้นอยู่ในพื้นที่ซ้ำซาก ซึ่งทั้งหมดเกิดจากการคำนวณบริหารน้ำที่ผิดพลาด”

ยกตัวอย่าง ในพื้นที่จังหวัดสุพรรณบุรี เขื่อนกระเสียว เมื่อถึงฤดูฝนจะกักเก็บน้ำไว้ได้ในปริมาณมาก แต่เมื่อถึงฤดูแล้ง น้ำในเขื่อนกลับไม่พอปล่อยให้เกษตรกรใช้ทำนาและปลูกพืช นอกจากนี้ เกษตรกรในพื้นที่ห่างจากเขื่อนออกไปเพียง 50 เมตร กลับพบปัญหา น้ำแล้ง ทั้งๆที่อยู่ใกล้แหล่งระบายน้ำมากที่สุดซึ่งปัญหาเช่นนี้ไม่ควรจะเกิดขึ้น

“สมัยก่อน สุพรรณบุรีไม่มีปัญหาน้ำในลำคลอง และคูคลองแห้งแล้งมาก่อน แต่ตั้งแต่เริ่มมีการถอน ต้นไม้ เทคอนกรีตตามสถานที่ต่างๆ ทำให้สูญเสียแหล่งที่จะดูดซับน้ำตามธรรมชาติ กลายเป็นปัญหาว่า ถ้าปีไหนมีน้ำมามาก พื้นที่การเกษตรก็เกิดน้ำท่วมหนัก ปีไหนไม่มีน้ำ ก็แห้งแล้งจัด”

ในขณะที่หนทางแก้ปัญหามองว่า รัฐบาลควรเพิ่มความรู้อีกให้กับเกษตรกร เนื่องจากปัจจุบันเกษตรกร ไม่มีองค์ความรู้ในการเพาะปลูก และการบริหารจัดการน้ำที่ดีเพียงพอ เมื่อถึงฤดูแล้ง เกษตรกรส่วนมาก มักจะใช้เครื่องสูบน้ำเพื่อสูบน้ำจากแหล่งน้ำมาใส่ที่ไร่นาของตนเอง ซึ่งสิ้นเปลืองต้นทุนจำนวนมาก หาก รัฐบาลให้ความรู้เรื่องการนำพลังงานแสงอาทิตย์มาใช้กับระบบการให้น้ำพืช และจ่ายน้ำโดยใช้สปริงเกอร์ ซึ่ง เป็นการใช้น้ำอย่างประหยัดน้ำแทน จะช่วยลดต้นทุนให้เกษตรกรได้อีกทางหนึ่ง

ยิ่งไปกว่านั้น เกษตรกรบางรายยังไม่รู้เลยว่าพื้นที่การเกษตรของตนเองควรปลูกพืชอะไร ถึงจะได้ ผลผลิตดีที่สุด ทำให้คนในพื้นที่ส่วนมากเน้นปลูกพืชเชิงเดี่ยวมากกว่าการปลูกพืชหลากหลาย หากภาครัฐเพิ่มความ รู้ทางการเกษตรให้เกษตรกรมีความรู้เพิ่มมากขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ จะทำให้เกษตรกรมีทางเลือกในการ เพาะปลูก ลดปัญหาการปลูกพืชเชิงเดี่ยวที่มีความเสี่ยงขาดทุนได้ เช่นเดียวกับ “Smart Farmer” ทั้ง สองราย การขุดลอกสระเพื่อเตรียมเก็บกักน้ำ และการใช้เทคโนโลยีการพยากรณ์อากาศ เป็นสิ่งที่ “ไร่มิพัวร์ตัน” นำมาใช้

“ปัจจุบันเป็นยุคที่เข้าถึงเทคโนโลยีได้อย่างง่ายดาย ดิฉันจะดูพยากรณ์อากาศในแอปพลิเคชันที่มีการ คาดการณ์ว่าฝนจะตกเมื่อไหร่ ปริมาณเท่าใด เพื่อนำข้อมูลเหล่านี้มาเตรียมทำการเพาะปลูก ซึ่งในปีนี้ หลังจากได้รับข่าวว่าจะแห้งแล้งมากเป็นพิเศษ ได้สั่งให้ทางไร่มิพัวร์ตันเตรียมขุดลอกสระให้ลึกขึ้น เพื่อกักเก็บน้ำไว้ใช้ในฤดูแล้งให้มากที่สุดเรียบร้อยแล้ว”

ทั้งหมดนี้เป็นเสียงสะท้อนจากตัวจริง เสียงจริง “Smart Farmer” ที่ผ่านทั้งน้ำท่วม น้ำแล้งมา หลายฤดูกาล จนสามารถบริหารจัดการน้ำในพื้นที่ของตัวเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่วนภาครัฐวันนี้ หวังว่า ได้เตรียมรับ “ภัยแล้ง” ไว้อย่างดี เราคงไม่อยากเห็นภาพเกษตรกรน้ำตาาร่วง เสียหายจนหมดตัวเหมือนที่ ผ่านมาอีก

ทีมเศรษฐกิจ

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ แนวหน้า

ฉบับวันจันทร์ที่ 11 มีนาคม พ.ศ.2562

กรมชลฯเข้มรับมือภัยแล้ง เปรกนาปรังรอบ3-เกินเป้าแล้ว5แสนไร่

ดร.ทองเปลว กองจันทร์ อธิบดีกรมชลประทาน เปิดเผยว่า กรมชลประทานได้รับมอบหมายจาก นายกรัฐมนตรีว่า การกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ให้เป็นหน่วยงานหลักในการบริหารจัดการน้ำ ตลอดแนวทางการวางแผนและแก้ปัญหาภัยแล้งที่อาจเกิดขึ้นได้ร่วมกับหน่วยอื่นที่เกี่ยวข้อง พร้อมสั่งการให้ โครงการชลประทานจังหวัดทุกจังหวัดจัดทำข้อมูลสำรวจและวางแผนบริหารจัดการน้ำในแหล่งน้ำต้นทุนที่ กรมชลประทานรับผิดชอบดูแล รวมไปถึงแหล่งน้ำธรรมชาติในเขตชลประทาน ตลอดจนประเมินด้วยว่าในพื้นที่ดังกล่าวมีปริมาณน้ำเพียงพอหรือไม่ และพื้นที่ใดเสี่ยงต่อปัญหาการขาดแคลนน้ำ

ส่วนพื้นที่นอกเขตชลประทาน ให้บูรณาการทำงานร่วมกับกรมพัฒนาที่ดินและเกษตรจังหวัด ในการดำเนินการสำรวจแหล่งน้ำในพื้นที่ว่ามีอะไรบ้าง เพียงพอต่อความต้องการหรือไม่ ถ้าประเมินแล้วไม่เพียงพอ ให้พิจารณาว่าอยู่ใกล้แหล่งน้ำหรืออ่างเก็บน้ำอะไรบ้าง ขุดชักน้ำมาใช้ได้หรือไม่ หรือสำรวจดูว่ามีบ่อน้ำบาดาลในบริเวณใกล้เคียงหรือไม่ หากไม่มีให้คำนึงถึงความจำเป็นที่ต้องขนส่งน้ำไปให้ประชาชนในพื้นที่นั้นๆ ด้วย พร้อมทั้งให้รวบรวมข้อมูลสถานการณ์น้ำ จัดทำเป็นรายงานสรุปนำเสนอเรียนผู้ว่าราชการจังหวัดให้รับทราบ สถานการณ์น้ำในพื้นที่อย่างต่อเนื่อง เพื่อวางแผนบริหารจัดการน้ำในพื้นที่จังหวัดนั้นๆ ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน นอกจากนี้ กรมชลประทานยังเตรียมเครื่องจักร-เครื่องมือรวม 4,850 หน่วย กระจายในพื้นที่ชลประทานและพื้นที่เสี่ยงภัยแล้งทั่วประเทศ ซึ่งพร้อมเข้าสนับสนุนภารกิจช่วยเหลือพื้นที่ประสบภัยแล้งได้ทันทีที่ได้รับการร้องขอ

ส่วนแผนใช้น้ำช่วงฤดูแล้ง ขณะนี้การจัดสรรน้ำเป็นไปตามแผนที่วางไว้ ปริมาณน้ำใช้การได้คงเหลือประมาณ 27,492 ล้านลบ.ม. มีการจัดสรรน้ำในฤดูแล้งไปแล้วประมาณ 15,639 ล้านลบ.ม. หรือคิดเป็นร้อยละ 68 ของแผนฯทั้งประเทศ เพียงพอที่จะสนับสนุนการใช้น้ำ เพื่ออุปโภค-บริโภค รักษาระบบนิเวศน์ การเกษตร และอุตสาหกรรม ในเขตชลประทาน ส่วนพื้นที่ลุ่มน้ำเจ้าพระยานั้น ใช้น้ำไปแล้วประมาณ 6,183 ล้านลบ.ม. หรือคิดเป็นร้อยละ 77 ของแผน คงเหลือปริมาณน้ำที่ใช้การได้ตามแผนฯประมาณ 1,817 ล้านลบ.ม.

สำหรับผลการเพาะปลูกพืชฤดูแล้งปี 61/62 ทั้งประเทศ เพาะปลูกไปแล้ว 8.59 ล้านไร่ คิดเป็นร้อยละ 82 ของแผนฯ เกือบเกี่ยวผลผลิตไปแล้ว 0.87 ล้านไร่ อย่างไรก็ตาม ในส่วนลุ่มน้ำเจ้าพระยามีการเพาะปลูกข้าวนาปรังไปแล้วประมาณ 5.85 ล้านไร่ เกินแผนไปแล้วร้อยละ 10 หรือประมาณ 550,000 ไร่ เกือบเกี่ยวผลผลิตไปแล้ว 0.52 ล้านไร่ ขอให้เกษตรกรงดทำนาปรังต่อเนื่อง (นารอบที่ 3) เพื่อให้มีปริมาณน้ำสำรองไว้ใช้ในอนาคตเพียงพอ เนื่องจากกรมอุตุนิยมวิทยาคาดการณ์ว่าฤดูแล้งปีนี้มีท่าทีว่าจะเกิดขึ้นหลายพื้นที่และระยะเวลายาวนานมากขึ้น จึงขอให้ทุกคนช่วยกันรณรงค์เรื่องการประหยัดน้ำด้วย

แนะนำชาวสวนมะม่วงระวัง 'เพลิงไฟพริก' ทำลายพืชผล

ผู้สื่อข่าวรายงานว่า ภายนี้ต้นมะม่วงเริ่มเข้าสู่ช่วงที่มีใบอ่อนและแทงช่อดอก กรมวิชาการเกษตร แนะนำเกษตรกรชาวสวนมะม่วงเผ่าระวังช่วงที่มีสภาพอากาศร้อน และมีอุณหภูมิสูงขึ้น ให้สังเกตการเข้าทำลายของเพลิงไฟพริก มักพบตัวอ่อนและตัวเต็มวัยใช้ปากเขี่ยเนื้อเยื่อ และดูดกินน้ำเลี้ยงจากเซลล์พืชบริเวณใบอ่อน ยอดอ่อน ตุ่มตาใบ ตุ่มตาดอก และช่อดอกมะม่วง

ส่วนการเข้าทำลายในระยะติดดอก จะทำให้ช่อดอกหงิกงอ ดอกร่วงไม่ติดผล หรือทำให้ติดผลน้อย การเข้าทำลายบนยอดอ่อน จะทำให้ใบที่แตกใหม่แคระแกร็น ขอบใบและปลายใบไหม้ ใบอาจร่วงตั้งแต่ยังเล็ก สำหรับใบที่มีขนาดโตแล้ว มักพบการเข้าทำลายตามขอบใบ ทำให้ใบม้วนงอและปลายใบไหม้ การเข้าทำลายที่ยอด จะมีความรุนแรงจนทำให้ยอดแห้ง ไม่แทงช่อบหรือช่อดอก หากพบการระบาดไม่มาก ให้เกษตรกรตัดส่วนที่เพลิงไฟพริกระบาดนำไปเผาทำลายทิ้งนอกแปลงปลูก เพราะ เพลิงไฟพริก จะอยู่รวมกันเป็นกลุ่มบริเวณส่วนยอดอ่อนของพืช กรณีระบาดรุนแรง ให้พ่นด้วยสารฆ่าแมลง สไปนีโทแรม 12% เอสซี อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือสารอะบาเมกติน 1.8% อีซี อัตรา 50 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือสารไซแอนทรานิลิโพรล 10% โอดี อัตรา 40 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร เพื่อช่วยให้การพ่นสารฆ่าแมลงมีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น เกษตรกรควรพ่นในระยะที่ต้นมะม่วงติดดอกอย่างน้อย 2 ครั้ง คือ ระยะเริ่มแทงช่อดอก และระยะเริ่มติดผลขนาดมะเขือพวง (ประมาณ 0.5-1.0 เซนติเมตร) หากพบเพลิงไฟพริกระบาดรุนแรงให้พ่นซ้ำก่อนระยะดอกบาน หลีกเลี่ยงการพ่นสารฆ่าแมลงในระยะดอกบาน เพราะอาจเป็นอันตรายต่อแมลงผสมเกสร